

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 67Csp/50/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1424210415
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jakub Sládek
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1424210415.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, sudcom Mgr. Jakubom Sládekom, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: Y. R., Q.. XX. X. XXXX, W. U. K. Q. XXXX/ X, U., o zaplatenie 6.018,64 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- Žaloba sa zamieťa.
- Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Žaloba

- Žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia 6.018,64 eur s príslušenstvom. Žalobou uplatnený nárok odôvodnil nasledovne.
- Jeho právny predchodca, Všeobecná úverová banka, a.s., uzatvoril 11. 6. 2015 so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej mu poskytol revolvingová úver formou kreditnej karty. Úver sa žalovaný zaviazal vrátiť v mesačných splátkach.
- Žalovaný napriek opakovaným výzvam banky neplnil v stanovených termínoch splátku, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvu, a tak banka podaním zo dňa 1. 3. 2022 odstúpila od zmluvy.
- Následne banka na neho postúpila pohľadávku voči žalovanému.
- Pohľadávka predstavovala ku dňu postúpenia sumu 6.018,64 eur. Pozostáva z istiny 3.991,60 eur, z riadneho úroku vo výške 1.617,61 eur, z úroku z omeškania vo výške 388,93 eur, z poplatok vo výške 20,50 eur.
- Po postúpení pohľadávky žalovaný nevykonával žiadne platby.
- Preto sa obrátil so žalobou na súd.

II. Vyjadrenie žalovaného k žalobe

- Žalovaný mal za to, že zmluva o úvere neobsahuje všetky znaky a nespĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zároveň postupca nespĺnil všetky povinnosti v zmysle uvedených zákonov.

9. Právny predchodca žalobcu pred uzavretím úverovej zmluvy podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. neposúdil s odbornou starostlivosťou jeho schopnosť splácať úver. Údajné preverenie príjmu relevantne nijak nepodložil.

10. V roku 2022 sa snažil opakovane dohodnúť s postupcom na riešení všetkých splatných záväzkov, postupca však o urovanie nemal záujem a odkázal ho na spoločnosti, ktoré údajne poveril vymáhaním, aj keď je jasné, že k postúpeniu prišlo neskôr, pričom podmienky, ktoré vtedy ponúkali spoločnosti, boli zjavne nevýhodné a neprijateľné.

11. V tomto prípade sa jednalo o tzv. „predschválený úver“, kde banka neskúmala a nežiadala ani len potvrdenie o príjme. Keďže právny predchodca žalobcu nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou, porušil § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a podľa § 11 ods. 2 tohto zákona nebol oprávnený vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V tomto prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 uvedeného zákona úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

III. Replika žalobcu

12. Žalobca upozornil, že žalovaný zmluvu dobrovoľne po preštudovaní podpísal.

13. V tomto prípade bol dojednaný revolvingový úver vo forme kreditnej karty. Nie klasický splátkový úver. Ide o úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, má stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Na tento zmluvný vzťah nie je možné aplikovať § 565 Občianskeho zákonníka. Postupca v posudzovanom prípade nebol povinný dodržať § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

14. Dohodli sa, že žalovaný je povinný splatiť dlžnú sumu na požiadanie. Výzvou na zaplatenie zo dňa 1. 2. 2022 vyzval postupca žalovaného na úhradu omeškaných splátok. K výzve predložil podací hárok spolu s potvrdením zo stránky Slovenskej pošty, ktoré preukazujú doručenie žalovanému dňa 4. 2. 2022.

15. K ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe Odstúpenia od zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty zo dňa 1. 3. 2022. V tomto dokumente vyhlásili záväzok okamžite splatný. K výzve žalobca predložil spolu so žalobou aj vrátenú zásielku.

16. Žalobca poukázal aj na to, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky, ktoré mu § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá.

17. K povinnosti posúdiť schopnosť splácať spotrebiteľský úver poukázal na na čl. III ods. 2 Odporúčania Národnej banky Slovenska č. 1/2014 zo 7. 10. 2014: „(2) Retailovým úverom úver poskytnutý bankou fyzickej osobe s výnimkou kreditných kariet a prečerpaní bežného účtu, bez ohľadu na zabezpečenie alebo účel použitia úveru a s výnimkou úverov na podnikanie poskytnutých fyzickým osobám - podnikateľom. Pokiaľ v texte nie je uvedené inak, pod úverom sa rozumie retailový úver.“ Z odporúčania je zrejmé, že postupca nemal povinnosť posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver.

18. Napriek tomu veriteľ overil schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver a postupoval nasledovne.

19. Existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra, z ktorého je zrejmé, že spotrebiteľ mal v čase podania žiadosti nasledujúce existujúce záväzky:

- i. spotrebiteľský úver s mesačnou splátkou vo výške 155 eur;
- ii. kontokorentný úver s úverovým rámcom vo výške 2.500 eur, z ktorého sa ako mesačná splátka pri posudzovaní bonity bralo 3 % zo schváleného úverového rámca teda 75 eur;
- iii. kreditná karta s úverovým rámcom vo výške 1.300 eur, z ktorého sa ako mesačná splátka pri posudzovaní bonity bralo 3 % zo schváleného úverového rámca teda 39 eur.

20. Veriteľ teda bral do úvahy celkové úverové zaťaženie v sume 269 eur. Príjem spotrebiteľa, ktorý žiadateľ uviedol v žiadosti o spotrebiteľský úver, bol vypočítaný na základe ročných príjmov z podnikania a to vo výške 10.383 eur.

21. V danom prípade sa o jedná o tzv. nevyžiadaný úver, ktorého výška je stanovená v rámci predschvaľovacieho procesu bez aktívnej účasti klienta na základe historických údajov o finančnej situácii klienta získaných z interných zdrojov v súlade s čl. V. ods. 4 Odporúčania Národnej banky Slovenska č. 1/2014 zo 7. 10. 2014 v oblasti politiky obozretnosti na makroúrovni k rizikám spojeným s vývojom na trhu retailových úverov.

22. V žiadosti o úver spotrebiteľ uviedol, že je slobodný, nemá žiadne vyživovacie dieťa a býva u rodičov. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy paušálnu sumu vo výške 198,09 eur, teda životné minimum žiadateľa. Ani v súčasnosti, po niekoľkonásobnom sprísnení podmienok poskytovania úverov, nie sú povinný žiadať preukazovanie konkrétnych mesačných nákladov (napríklad faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované jednak z dôvodu zachovania transparentnosti - inak by žiadateľovi o úver postačovalo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity, a jednak z dôvodu relatívne častých zmien týchto nákladov v čase. Uplatňovanie paušálnych výdavkov vo výške životného minima v rámci overovania platobnej kapacity spĺňa predpoklady postupu s odbornou starostlivosťou.

23. Výpočet disponibilného zostatku z príjmu bol teda realizovaný nasledovne: 10.383,80 eur (príjem) - 269 eur (existujúce záväzky) - 198,09 eur (paušálna suma výdavkov) = 9.916,71 eur. Disponibilný zostatok je vyšší ako splátka novoschvaľovaného úveru. Poskytovateľ úveru postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch a zbral do úvahy všetky informácie, ktoré mal.

IV. Duplika žalovaného

24. Žalovaný zotrval na stanovisku, že žalobca neposúdil jeho schopnosť splácať úver s odbornou starostlivosťou. Údajnému posúdeniu bonity chýbajú akékoľvek objektívne dôkazy. Neexistuje potvrdenie o príjme, výpis z daňového priznania alebo iné, preukazujúce splnenie povinnosti. Dokument označovaný žalobcom ako „údaje k výpočtu bonity klienta“ je interným dokumentom banky, ktorý nepreukazuje objektívne a nezávislé posúdenie bonity. Neobsahuje žiadne podpísané alebo úradne potvrdené údaje, ani prílohy, ktoré by dokazovali výšku jeho príjmu.

25. Uvedený mesačný príjem vo výške 10.383 eur je úplne nereálny. Žalobca si sám protirečí, keď raz uvádza, že „Príjem spotrebiteľa, ktorý žiadateľ uviedol v žiadosti o spotrebiteľský úver, bol vypočítaný na základe ročných príjmov z podnikania vo výške 10 383,00 EUR“, a inokedy tvrdí, že bol vypočítaný „bez aktívnej účasti klienta na základe historických údajov o finančnej situácii klienta získaných z interných zdrojov“. Pre úplnosť uvádza, že takýto mesačný príjem nikdy nedeclaroval a takýto príjem ani nedosahoval. Úverovú zmluvu osobne podpisovali dvaja zamestnanci VÚB, a.s., pričom ani jednému z nich neprišla uvedená výška príjmu nijako podozrivá ani neprimeraná. Z dostupných skutočností vyplýva, že veriteľ VÚB a.s. nevyžadoval žiadne relevantné podklady o príjme, čím došlo k hrubému porušeniu zákonnej povinnosti konať s odbornou starostlivosťou.

26. Jeho príjmy pochádzali výhradne zo živnostenského podnikania, nie zo závislej činnosti. Boli zasielané na účet vedený vo VÚB a.s., a ich výška nebola nikdy hodnoverne overená. Žiadne potvrdenie o príjme od tretej nezávislej osoby (napr. daňový úrad, účtovník) nebolo predložené ani požadované. Výška príjmov uvedená v uvedenom dokumente nezodpovedá skutočnosti a je v rozpore s údajmi, ktoré možno preukázať daňovým priznaním a výpismi z účtu.

27. Vzhľadom na neskúmanie bonity sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

28. Ďalej odkázal na § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zo spisu je zrejmé, že postupca nepostupoval podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď mu nezaslal výzvu.

V. Skutkový stav veci

29. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie. Skutkový stav sporný nebol.

30. Súd mal za preukázané z predloženej žiadosti o vydanie kreditnej karty VÚB, a.s. - spotrebiteľský úver, že dňa 11. 6. 2015 banka VÚB, a.s. v pozícii veriteľa uzatvoril so žalovaným v pozícii dlžníka zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru - revolvingová karta s výškou 4.000 eur, RPMN 21,18 %, úrokovou sadzbou 17,90 %.

31. Súd ďalej zistil zo zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom VÚB, a.s. a postupníkom žalobcom uzavretej dňa 7. 3. 2024, že došlo k postúpeniu pohľadávky, vrátane príslušenstva, pričom súd z prílohy k tejto zmluve zistil, že zostatok pohľadávky bol 6.018,64 eur.

32. Súd zistil, že VÚB, a.s. listom zo dňa 1. 3. 2022 označeným ako Odstúpenie od zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty odstúpil od zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty, pričom uviedol, že zmluva zaniká dňom doručenia odstúpenia. Odstúpil od zmluvy s uvedením, že napriek zaslanej výzve doposiaľ neuhradil dlžnú pohľadávku banky, ktorá vznikla z titulu nedodržania obchodných podmienok na vydanie a používanie kreditných platobných kariet. Uviedol, že k dátumu 1. 3. 2022 je celková výška dlžnej sumy 4.257,72 eur, ktorý sa úročí v zmysle obchodných podmienok. Požiadala o úhradu tejto sumy od 15 dní.

33. Z Obchodných podmienok VÚB, a.s. na vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby občanov súd zistil, že čl. IX., bod 86 obsahuje ustanovenie: „VÚB, a.s., je oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a požadovať úhradu celej dlžnej sumy s príslušenstvom alebo odstúpiť od Zmluvy aj v prípade: a) ak Držiteľ Hlavnej karty alebo Držiteľ Dodatkovej karty prečerpá povolený úverový limit; b) ak je Držiteľ hlavnej karty v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný s upozornením banky odstúpiť od zmluvy.“

34. Z výzvy na zaplatenie VÚB, a.s. označenej ako Výzva na zaplatenie zo 1. 2. 2022 súd zistil, že VÚB, a.s. upozornila žalovaného dňa 1. 2. 2022 na to, že opakovane neuhradil minimálnu splátku ku kreditnej karte. K 1. 2. 2022 je celková výška dlžnej sumy 4.196,21 eur. Uviedol, že neuhradená minimálna splátka je 692 eur. Uviedol, že pokiaľ do 20 kalendárnych dní od vystavenia výzvy nebude na účte pripísaná minimálna splátka, je oprávnený postupovať v zmysle platobných Obchodných podmienok VÚB, a.s. pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby občanov. Súd nepovažoval túto výzvu za doručenú (k hodnoteniu sa súd dostane).

35. Sporné nebolo, že žalovanú sumu žalovaný žalobcovi neuhradil.

36. Tieto zistenia sú postačujúce pre posúdenie veci. Preto súd iné dôkazy vo veci nevykonal, pretože by neprinesli iné hodnotenie veci.

VI. Hodnotenie veci súdom

37. Súd posúdil zmluvu uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako zmluvu spotrebiteľskú, pretože právny predchodca žalobca vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Predmetom tejto zmluvy bolo dočasné poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto súd posúdil tento úver ako spotrebiteľský podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

38. Súd následne skúmal, či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia v konaní. Pre platné postúpenie bankovej pohľadávky sa vyžaduje, aby úver bol platne predčasne zosplatený, resp. ukončený.

39. Všeobecne sa pod vecnou legitímáciou rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna sporová strana civilného procesu (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitímácia) a sporová strana na opačne procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (pasívna vecná legitímácia). O nedostatok aktívnej vecnej legitímácie sa jedná v prípade, ak žalobca, ktorý tvrdí, že je nositeľom hmotného práva v konaní, nepreukáže, že je takýmto nositeľom (uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 30. 5. 2018, sp. zn. 1 Cdo 86/2017).

40. Podmienky na platné postúpenie bankovej pohľadávky sú podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách tri. Prvou je splatná pohľadávka, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná, druhou je písomná výzva banky klientovi a treťou podmienkou je nepretržité omeškanie klienta dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

41. Súd sa preto zameril na to, či úver bol platne predčasne zosplatnený. Právny predchodca odoslanie výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovanému preukazoval nedatovaným poštovým podacím hárkom.

42. Konštantná judikatúra zdôrazňuje, že „nedatovaný poštový podací hárok nie je dostatočný na preukázanie odoslania výzvy vyžadovanej § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pri absencii dátumu podania na poštovom podacom hárku je totiž možné z poštového podacieho hárku zistiť nanajvýš to, že právny predchodca žalobcu hodlal adresovať žalovanému písomnosť (nevedno však ani, akú konkrétnu). Zistiť, či sa tak aj naozaj stalo, z uvedeného poštového podacieho hárku nemožno“ (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25. 4. 2024, sp. zn. 17CoCsp/25/2023). Táto judikatúra sa pritom vzťahuje na identickú situáciu, ako je i v prejednávanej veci.

43. Preto ani z označenia na ľavej strane podacieho hárku v podobe „UPOMBW3_KRK_20220201000000_10PP.DAT_afp_JOBID_3653774_CPSC6_1_HAROK.txt“ nie je možné preukázateľným spôsobom zistiť skutočný dátum podania (pričom prvé číselné označenie by mohlo napovedať, že ide o dátum 1. 2. 2022), a to predovšetkým vzhľadom k tomu, že poštový podací hárok obsahuje vo svojej úvodnej časti pole Dátum podania, ktorý je nevyplnený, a tiež neobsahuje ani potvrdenie pošty o prijatí zásielky na poštovú prepravu. Prítom však, ak právny predchodca žalobcu nedisponoval údajom na poštovom podacom hárku o podaní poštovej zásielky na poštovú prepravu, mal možnosť túto skutočnosť na pošte reklamovať.

44. Opačnou argumentáciou, ktorú je potrebné odmietnuť ako nenáležitú, by sa prijal záver, podľa ktorého by na preukázanie doručenia stačil (hoci i rukou) vypísaný poštový podací hárok bez skutočného odoslania na poštovú prepravu. Práve potvrdenie dátumu pošou (resp. i iným poštovým prepravcom) na podacom hárku (resp. inom preukaznom hárku) preukazuje, že skutočne bola písomnosť podaná na poštovú prepravu a má byť doručená adresátovi. Potvrdením dátumu na poštovom podacom hárku sa preto preukazuje, že došlo k odovzdaniu zásielky na poštovú prepravu a môže sa počítať s jej riadnym doručením adresátovi zásielky, a teda i s dôjdením prejavu vôle odosielateľa adresátovi (v súlade s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

45. Žalobca preukazoval doručenie uvedenej výzvy aj výpisom z elektronického portálu Slovenskej pošty. Ani uvedené však podľa súdu akceptovateľné nie je. Konštantná judikatúra neakceptuje ani uvedený výpis (napr. v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27. 7. 2023, sp. zn. 17CoCsp/12/2023). Jedná sa totiž o snímku obrazovky (printscreen) z elektronického portálu Slovenskej pošty o doporučenom liste. Obsahuje iba podacie číslo a genézu doručovania. Neobsahuje ale údaje o odosielateľovi, adresátovi a ani o zásielke, ktorá sa mala doručovať (s výnimkou hmotnosti zásielky). Hoci by sa i podacie čísla zhodovali s nedatovaným poštovým podacím hárkom, tak nemožno považovať za jednoznačne preukázané, že výpis z informačného portálu Slovenskej pošty deklaruje práve doručovanie tej zásielky, ktorej sa týka nedatovaný poštový podací hárok. Nemožno tak interpretovať výpisy z elektronického portálu Slovenskej pošty v spojení s neakceptovateľným poštovým podacím hárkom.

46. Prítom bolo v možnostiach žalobcu, aby preukázal riadne a bez pochybností, že spornú výzvu žalovanému doručoval, a to predložením riadneho poštového podacieho hárku, resp. elektronického poštového podacieho hárku, prípadne i ePotvrdenky (akú žalobca predkladá vo viacerých konaniach, čo je súdu známe z úradnej činnosti). Najvyšší súd SR totiž vo svojej rozhodovacej praxi akcentuje, že „v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať“ (R 4/2021).

47. Súd pre úplnosť dodáva, že uvedené závery boli plne akceptovateľné aj Najvyšším súdom v uznesení zo dňa 26. 8. 2025, sp. zn. 1 Cdo 43/2024.

48. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania doručenia tejto výzvy ležalo na žalobcovi. Dôkazy, ktoré by preukazovali doručenie uvedenej výzvy, neboli žalobcom v konaní prezentované.

49. Žalobca tak nepreukázal doručenie výzvy žalovanému, ktorá bola potrebná k platnému odstúpeniu od zmluvy. Podľa Obchodných podmienok VÚB, a.s. na vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby občanov sa vyžadovalo pre odstúpenie od zmluvy, aby bol v písomnej výzve dlžník upozornený na odstúpenie od zmluvy [čl. IX., bod 86, písm. b)]. Súd dospel k záveru, že žalobca túto výzvu jednak nedoručil, a jednak nepreukázal, že obsahuje priame upozornenie banky na možnosť odstúpenia od zmluvy (nestačí odkaz na postupovanie podľa obchodných podmienok, keďže je pre spotrebiteľa neurčitý a príliš vágny).

50. Vzhľadom na to, že úver nebol predčasne ukončený (odstúpením od zmluvy), nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Platí totiž, že postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách, je neplatný právny úkon (R 60/2018).

51. Preto žalobcovi nesvedčí aktívna vecná legitímácia v konaní. Z toho dôvodu súd výrokom I. žalobu zamietol.

VII. Záver a náhrada trov konania

52. Z tohto dôvodu súd vo zvyšnej časti výrokom I. žalobu zamietol.

53. Nakoľko ide o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, bolo potrebné rozhodnúť aj o trovách konania. Žalovanej však žiadne trovy konania nevznikli, a preto jej súd výrokom II. náhradu trov konania nepriznal, keďže „ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 Základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva“ (R 72/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len za podmienok ustanovenia § 366 CSP.